

יצחק באשביס זינגר מסביר :

למה אני כותב לילדים ?

בדצמבר 1978 קיבל הסופר האידי המהולל יצחק באשביס זינגר את פרס נובל לספרות. לצד הרומאנים שלו למבוגרים, חיבר זינגר גם כמה ספרי-ילדים, הנחשבים בעיני רבים לפסגת ספרות-הילדים בימינו ; ביני-הם : "גדא וביש גדא" (תירגם : זוד בן-נחום, ספרית פועלים 1972), "שלומיאל איש חלם" (תירגם : צבי ארד, עם עובד, 1977), "זלאטה העז", "יום תענוגות" ועוד.

בבואו לשטוקהולם, לקבל את הפרס, נשאל באשביס זינגר על-ידי אחד המראיינים מדוע הוא מרבה לאחרונה לכתוב לילדים. הנה תשובתו המבריקה של הסופר השנון :

"אני אוהב לכתוב סיפורים בשביל ילדים, ויש לי מאה סיבות לכך. לא אמנה את כולן, אבל עשר מהן אפרט :

- ראשית, מפני שילדים קוראים ספרים ולא ביקורת.
- שנית, מפני שאם משהו מוצא חן בעיניהם, הם מצפצפים על מה שכותבים המבקרים.
- שלישית, מפני שאינם מחפשים בספרות את זהותם האבודה.
- רביעית, מפני שהקריאה אינה משמשת להם אמצעי להשתחרר מרגשי אשמה, או להתגבר על ניכור.
- חמישית, מפני שהילדים אינם אוהבים פסיכולוגיה.
- ששית, מפני שהם אינם מגסים להבין את פראנץ קאפקה ואת ג'יימס ג'ויס.
- שביעית, מפני שהילדים עוד מאמינים באלוהים, במשפחה, בשדים ורוחות, בסימני פיסוק וכיוצא באלה דברים שיצאו מהאופנה.
- שמינית, מפני שהם אינם מחפשים בספרים אפאראט מדע עם הערות-שוליים ומראי-מקומות.
- תשיעית, מפני שהילדים יסגרו ספר המשעמם אותם מבלי שיחביישו מפני מישור.
- ועשירית, מפני שהם אינם מצפים כי הסופר האהוב עליהם ידבר רעות על המין האנושי..."